

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB24 : 1851

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB24 : 1851", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2007 , s. 68.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb24-txt-shoot-n108.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 24

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB24:108

#

Frygt og Bæven.

... Abraham offrede Vædderen og drog hjem med
Isaak som han beholdt.

Men, sagde A. til sig selv, jeg er dog ved denne Historie for stedse blevet gjort ueensartet med det at være Msk. Om det havde behaget Dig, o Herre, at lade mig, skjøndt jeg blev Msk., være blevet til i Skikkelse af en Hest: ikke vilde jeg være mere ueensartet fra det at være Msk. end jeg er blevet ved denne Begivenhed; ikke er det saa stor Forskjel, ikke at have Skikkelse tilfælles, som den Forskjel ikke at have Begreber tilfælles, men at have dem just paa det meest afgjørende Punkt uendelig modsatte. – Med Sara kan jeg ikke tale; hun maa betragte denne Reise til Moria som den rædsomste Forbrydelse mod hende mod hendes elskede Barn mod Dig o Herre. Saa vil der vel komme en Tid, hvor hendes Vrede har lagt sig og hun vil tilgive mig. Og saa maa jeg takke hende for denne hendes kjerlige Tilgivelse. Ligesaa med Isaak; der vil komme en Tid, hvor denne Historie vil falde ham paa Sinde – og saa vil han hade mig, indtil der saa vil komme et Øieblik, da han vil tilgive mig, hvorfor jeg maa takke ham. O, Herre, mit Hjertes Lidelser, da jeg overvandt mig selv for at offere Isaak – det besvares med, at man kjerligt tilgiver mig denne Forbrydelse, og jeg takker beskæmmet for denne kjerlige Tilgivelse. Og om jeg (hvad jeg dog ikke vilde, for ikke at besmitte mit Forhold til Dig ved at indvie Andre deri) om jeg vilde sige til Nogen, at det var Din Prøvelse: o, det at have et saadant Forhold til Dig, o, Herre, derved er jeg jo dog alligevel gjort ueensartet fra det at være Menneske, mere ueensartet end om jeg var blevet til i Skikkelse af en Hest.«

Men ikke saaledes Troens Fader Abraham. Thi at begynde paa saadanne Tanker det er at nærme sig Troens Grændse, selv om man meente det var, for ved Hjælp af Reflexioner at holdes inden for Troens Grændse: o, Reflexioner hjælpe En kun ud over Grændsen. Men Abraham, Troens Fader, han blev i Troen, langt fra Grændsen, fra Grændsen, hvor Troen forsvinder i Reflexion.

#